

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: V. S., zast. JUDr. Ladislavou Indrovou, advokátkou se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2010, č. j. RR/1404/10, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) M. V., a 2) J. V., zastoupeni Mgr. Janem Knoblochem, advokátem se sídlem Boettingerova 26, Plzeň, ve věci odstranění stavby, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2011, č. j. 57 A 52/2010 - 47, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se přiznává odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2010, č. j. RR/1404/10.

V kasační stížnosti stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí, tj. odstranění části přesahu konstrukce zastřešení, by pro něj znamenal neodstranitelnou újmu. Stěžovateli by vznikla značná a nevratná materiální újma tím, že by musel odstranit i část stavby, která je dle jeho názoru pravomocně povolená, do které investoval značné finanční prostředky a zároveň by musel vynaložit značné prostředky do stavební úpravy současného stavu, a to v době, kdy není o předmětné záležitosti definitivně rozhodnuto.

Žalovaný ani osoby zúčastněné na řízení se k žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Prvotní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. věrohodné tvrzení stěžovatele, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, a to např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupném na www.nssoud.cz: *„Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit“*. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Kasační stížnost není odkladným účinkem vybavena *ex lege* a Nejvyšší správní soud jej může přiznat pouze na návrh a ve výjimečných případech. Má-li být návrh na přiznání odkladného účinku úspěšný, musí stěžovatel vždy svými dostatečně věrohodnými a přesvědčivými tvrzeními obsahově naplnit právní pojem nenahraditelné újmy. Přitom důvody možného vzniku takové újmy jsou vždy závislé na skutkových okolnostech posuzovaného případu a v těchto intencích je soud povinen je posuzovat.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatele a rozhodl, že stěžovatel svými tvrzeními naplnil pojem nenahraditelné újmy, neboť nelze vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo vykonáno a stavba by byla odstraněna, nešlo v budoucnu zhojit.

V návaznosti na další dvě podmínky pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že je zároveň zřejmé, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě nedotýká práv třetích osob a nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem. Naopak je třeba připomenout, že nepřiznáním odkladného účinku by byla vzhledem ke skutkovým okolnostem projednávané věci popřena podstata soudní ochrany poskytované správním soudnictvím, tj. efektivní a účinná právní ochrana veřejných subjektivních práv stěžovatele.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. srpna 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu